

Mnenje Evropskega nadzornika za varstvo podatkov o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije

(2009/C 2/03)

EVROPSKI NADZORNIK ZA VARSTVO PODATKOV JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 286 pogodbe,

ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in zlasti člena 8 listine,

ob upoštevanju Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾ ter zlasti člena 41 Uredbe,

ob upoštevanju zaprosila za mnenje v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001, ki ga je 15. maja 2008 prejel od Komisije –

SPREJEL NASLEDNJE MNENJE:

I. UVOD

Predlog

1. Komisija je 30. aprila 2008 sprejela predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (v nadaljnjem besedilu „predlog“) ⁽³⁾. Komisija je predlog poslala v posvetovanje ENVP v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001, ki je predlog prejel 15. maja 2008.
2. Namen predloga je bistveno spremeniti Uredbo (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ⁽⁴⁾. Komisija v obrazložitvenem memorandumu navaja razloge za ponovni pregled obstoječe uredbe. Navaja „Pobudo za preglednost v Evropi“ ⁽⁵⁾, ki poziva k večji preglednosti, uredbo, po kateri se Aarhuška konvencija ⁽⁶⁾ uporablja za institucije in organe Evropske skupnosti in ki součinkuje z Uredbo (ES) št. 1049/2001 glede dostopa do dokumentov

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ Dok. COM(2008) 229 konč.

⁽⁴⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

⁽⁵⁾ Zapisnik seje Komisije št. 1721 z dne 9. novembra 2005, točka 6; glej tudi dokumenta SEC(2005) 1300 in SEC(2005) 1301.

⁽⁶⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, 25.9.2006, str. 13).

z okoljskimi informacijami, ter sodno prakso Sodišča in pritožbe, ki jih rešuje Evropski varuh človekovih pravic, ki se nanašajo na Uredbo (ES) št. 1049/2001.

Posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov (ENVP)

3. ENVP pozdravlja posvetovanje z njim in priporoča, da se na to posvetovanje sklicuje v uvodnih izjavah predloga na podoben način, kot v številnih drugih zakonodajnih besedilih, v zvezi s katerimi je bilo opravljeno posvetovanje z ENVP, v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001.
4. Pozornost ENVP je zlasti pritegnilo dejstvo, da predlog vsebuje določbo (predlagani člen 4(5)), ki ureja občutljivo razmerje med dostopom do dokumentov ter pravico do zasebnosti in pravico do varstva osebnih podatkov. Preučitev te določbe bo poglobitveni del tega mnenja.
5. Vendar pa mnenje ne bo omejeno na to preučitev. Pred preučitvijo bodo pripravljena stališča o ozadju predloga in njegovega področja uporabe. Po preučitvi člena 4(5) bodo obravnavana druga vprašanja, kot je pravica do dostopa do osebnih podatkov v okviru Uredbo (ES) št. 45/2001.

II. OZADJE PREDLOGA IN NJEGOVO PODROČJE UPORABE

Ozadje

6. Pred oblikovanjem predloga je bilo opravljeno javno posvetovanje. Komisija v obrazložitvenem memorandumu navaja, da je upoštevala večino pripomb, ki so jih izrazili sodelujoči v javnem posvetovanju.
7. Po sprejetju predloga je 2. junija 2008 v Evropskem parlamentu potekala javna obravnava, ki jo je pripravil Odbor LIBE. Ob tej priložnosti so številne zainteresirane strani izrazile svoje mnenje o predlogu. Tudi ENVP je dal nekaj okvirnih pripomb. Ob tej priložnosti so predstavniki Evropske komisije v odziv na različne komentarje poudarili, da predlog odraža trenutno miselnost, da pa je Komisija pripravljena o besedilu še razpravljati in razmisliti o pobudah za izboljšanje predloga, pripravljena pa je upoštevati tudi alternativne rešitve.

8. ENVP v tem odprtem pristopu vidi priložnost, razpravo pa želi obogatiti z alternativnim besedilom za predlagani člen 4(5). Takšen odprt pristop poleg tega popolnoma ustreza pojmu preglednosti: spodbuja se dobro upravljanje in zagotovi udeležba civilne družbe (glej na primer člen 15(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije).
9. Navkljub negotovosti usode Lizbonske pogodbe v trenutku izdaje tega mnenja ne bi smeli zanemariti stališča pravnega okvira v skladu z novo Pogodbo.
10. Predlog temelji na členu 255 Pogodbe o ES, ki zagotavlja pravico dostopa do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. Ko bo Lizbonska pogodba začela veljati, bo ta člen nadomestil člen 15 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Člen 15 razširja pravico do dostopa do dokumentov vseh institucij, organov, uradov in agencij Unije. Člen 15 spreminja člen 255 med drugim z uvedbo splošnega načela javnosti (člen 15(1)) ter Evropski parlament in Svet zavezuje, da zagotovita objavo dokumentov, ki se nanašajo na zakonodajne postopke.
- Področje uporabe: pojem dokumenti*
11. Predlog se nanaša na vse dokumente v okviru opredelitve iz predlaganega člena 3(a). Ta opredelitev se glasi: „dokument“ pomeni neko vsebino ne glede na to, kakšen je njen medij (napisana na papirju ali shranjena v elektronski obliki ali kot zvočni, vizualni ali avdiovizualni zapis), ki ga je pripravila institucija in ga je uradno poslala enemu ali več prejemnikom ali kako drugače evidentirala, ali ki ga je institucija prejela; podatki iz sistemov za elektronsko shranjevanje, obdelavo ali priklic so dokumenti, če jih je mogoče izveleči v obliki tiskalniškega izpisa ali elektronskega zapisa z orodji, ki so na voljo za uporabo sistema.
12. Ta opredelitev je bila navedena v celoti, ker se ob njej postavljajo nekatera ključna vprašanja glede področja uporabe uredbe:
- Predmet pravice dostopa: ali gre za kos papirja (ali njegovo elektronsko različico) ali ima širši pomen: informacije o dejavnostih institucij EU ali informacije, ki jih slednje imajo, ne glede na obstoj dokumenta?
  - Kaj pomeni omejitev področja uporabe uredbe na dokumente, ki so bili uradno poslani enemu ali več prejemnikom ali drugače evidentirani ali prejeti s strani institucije?
  - Razlika področja uporabe med Uredbo (ES) št. 1049/2001 in Uredbo (ES) št. 45/2001.
13. Točka, v kateri uredba odstopa, je dostop do dokumentov in ne dostop do informacij samih. Ta pomen je zapisan v členu 255 Pogodbe o ES. Lizbonska pogodba ne bi prinesla bistvenih sprememb. Nova pogodba le pojasnjuje, da nosilec dokumentov nima odločilnega pomena. Vendar pa je Sodišče prve stopnje v primeru WWF navedlo, da „bi bilo v nasprotju z zahtevo po preglednosti, iz katere izhaja Uredba (ES) št. 1049/2001, če bi se institucije sklicevale na neobstoje dokumentov, da bi se izognile uporabi te uredbe“ (?). Zadevne institucije zato v skladu s Sodiščem v največji možni meri ter nearbitrarno in predvidljivo pripravljajo in hranijo dokumentacijo o svojih dejavnostih. V nasprotnem primeru pravice do dostopa do dokumentov dejansko ni mogoče izvrševati.
14. Na osnovi tega predlog po eni strani v pojem dokumenta izrecno vključuje „podatke iz sistemov za elektronsko shranjevanje, obdelavo ali priklic“, če jih je mogoče pridobiti. ENVP opozarja, da je ta opredelitev podobna opredelitvi obdelave osebnih podatkov iz Uredbe (ES) št. 45/2001 in veča možnost prekrivanja z Uredbo (ES) št. 1049/2001. Verjetno je, da se bo število zahtev za dostop do samih seznamov imen in/ali drugih osebnih podatkov povečalo – tudi v luči razvoja orodij za izrabo elektronskih sistemov –, zato je še pomembnejše obravnavati morebitna sporna področja med uredbama ter razmerje do drugih razpoložljivih instrumentov, kakršna je pravica dostopa do osebnih podatkov (glej spodaj, točke 64–67).
15. Po drugi strani Komisija predlaga, da dokument „obstaja“ le, če je bil poslan prejemnikom ali če je bil v obtoku znotraj institucije ali če je bil kako drugače evidentiran. ENVP opozarja, da še zdaleč ni jasno, do katere mere bi ta ubeseditelj omejila področje uporabe uredbe in bi bila torej v nasprotju z načeli preglednosti in udeležbe javnosti. Na žalost obrazložitevni memorandum v zvezi s tem ne ponuja veliko smernic. ENVP zato predlaga, da bi bilo treba pojem „dokument“ razjasniti v sami določbi ali v uvodni izjavi predloga Komisije.
16. Ne da bi podrobno preučeval morebitne interpretacije teh ključnih določb, ENVP izpostavlja, da kljub spremembam pojma „dokument“, ki jih je predlagala Komisija, še zmeraj obstaja razlika v področju uporabe Uredbe (ES) št. 1049/2001 in Uredbe (ES) št. 45/2001. Slednja uredba se v skladu z njenim členom 3(2) uporablja „za obdelavo

(?) Sodba z dne 25. aprila 2007, zadeva T-264/04 WWF European Policy Programme proti Svetu, odstavek 61.

- osebnih podatkov, ki v celoti ali delno poteka z avtomatskimi sredstvi, in za obdelavo, drugačno kot z avtomatskimi sredstvi, osebnih podatkov, ki sestavljajo del zbirke ali ki so namenjeni sestavljanju dela zbirke“. Uredba (ES) št. 1049/2001 se uporablja za vse dokumente, ki jih hrani institucija.
17. Čeprav postaja ročna obdelava osebnih podatkov čedalje manj pomembna, je treba upoštevati, da se v institucijah in organih Evropske unije še zmeraj uporabljajo datoteke v papirnati obliki. Če takšne papirnate datoteke niso strukturirane, jih Uredba (ES) št. 45/2001 morda v celoti ne zajema. Vendar pa takšni dokumenti lahko vsebujejo osebne podatke in zagotoviti je treba, da se tudi v teh primerih lahko uporabi izjema iz člena 4(5).
18. To razliko v področju uporabe je treba upoštevati, da bi tudi pri papirnatih datotekah zagotovili ustrezno upoštevanje zakonitega interesa posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo. To je dodaten razlog, zakaj zgolj „sklicevanje“ na Uredbo (ES) št. 45/2001, kot je razloženo spodaj (glej točke 38–40), ni zadovoljivo, ker ne bi zagotovilo usmeritve v primerih, ko osebni podatki iz dokumentov ne sodijo v področje uporabe Uredbe (ES) št. 45/2001.
- III. ČLEN 4(5)**
- Splošna ocena določbe*
19. Predlagani člen 4(5) obravnava razmerje med dostopom do dokumentov ter pravico do zasebnosti in varstvom osebnih podatkov in nadomešča sedanji člen 4(1)(b), ki je bil na splošno kritiziran zaradi njegove dvoumnosti glede natančnega razmerja med temi temeljnimi pravicami. Sedanji člen je bil tudi predmet spora na Sodišču prve stopnje⁽⁸⁾. Vložena je bila pritožba na osnovi prava, ki jo obravnava Sodišče⁽⁹⁾.
20. S tega stališča obstajajo dobri razlogi za zamenjavo člena 4(1)(b). Vendar ENVP razume, da je Komisija to priložnost izkoristila za predlog spremembe člena 4(1)(b). Kljub temu ENVP ne podpira predlagane določbe, kakor jo je ubesedila Komisija.
21. Prvič, ENVP ni prepričan, da je sedaj, ko Sodišče še obravnava pritožbo, ustrezen trenutek za spremembo. V tej pritožbi se obravnavajo temeljna vprašanja.
22. Drugič in bolj pomembno: predlog ne zagotavlja ustrezne rešitve. Vsebuje splošno pravilo (drugi stavek člena 4(5)), ki:
- ne upošteva sodbe Sodišča prve stopnje v zadevi Bavarian Lager,
  - ne izpolnjuje potrebe po ustreznem razmerju med zadevnimi temeljnimi pravicami,
  - je neizvedljivo, ker se sklicuje na zakonodajo ES o varstvu podatkov, ki ne zagotavlja jasnega odgovora, kdaj je treba sprejeti odločitev o dostopu javnosti.
- Poleg tega vsebuje posebno pravilo (prvi stavek člena 4(5)), ki je načeloma dobro opredeljeno, vendar pa je njegovo področje uporabe preveč omejeno.
- Sedaj ni primeren čas za spremembo*
23. ENVP se popolnoma zaveda morebitnih interakcij – in morebitnih trenj – med dostopom do dokumentov ter pravico do zasebnosti in varstvom osebnih podatkov. ENVP je v dokumentu o stanju v ozadju na področju dostopa javnosti do dokumentov in varstva podatkov, objavljenem julija 2005, podrobno preučil vprašanja, ki izhajajo iz sočasne uporabe Uredbe (ES) št. 1049/2001 in Uredbe (ES) št. 45/2001.
24. ENVP je predvsem poudaril, da so dostop javnosti po en strani ter zasebnost in varstvo osebnih podatkov na drugi temeljne pravice, ki so zapisane v različnih pravnih instrumentih na evropski ravni in predstavljajo ključne elemente „dobrega upravljanja“. Med temi pravicami ne obstaja hierarhični red in v nekaterih primerih sočasna uporaba uredb ne privede do očitnega odgovora. V skladu z dokumentom ENVP o stanju v ozadju se rešitev lahko najde v izjemi glede zasebnosti iz sedanjega člena 4(1)(b) Uredbe (ES) št. 1049/2001. Dokument o stanju v ozadju razlaga, da ta določba določa tri pogoje, ki jih je treba izpolniti, da bi veljala izjema glede dostopa javnosti:
- zasebnost posameznika, na katerega se podatki nanašajo, mora biti ogrožena,
  - dostop javnosti mora bistveno vplivati na posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki,
  - zakonodaja o varstvu podatkov ne dovoljuje dostopa javnosti.

⁽⁸⁾ Sodba z dne 8. novembra 2007, Bavarian Lager proti Komisiji, T-194/04. Dva druga še nerešena primera obravnavata isto vprašanje.

⁽⁹⁾ Nerešena zadeva C-28/08 P, Komisija proti Bavarian Lager (UL C 79, str. 21).

25. Glavne točke preučitve ENVP je potrdilo Sodišče prve stopnje v zadevi Bavarian Lager, ko je bilo pozvano, naj razloži razmerje med Uredbo (ES) št. 45/2001 in Uredbo (ES) št. 1049/2001 ter izjemo glede varstva osebnih podatkov iz slednje uredbe. Glavni elementi te sodbe bodo uporabljeni za utemeljitev tega mnenja. Komisija je vložila pritožbo na sodbo Sodišča prve stopnje, zadeva pa sedaj čaka na obravnavo pred Sodiščem. V tem primeru pred Sodiščem ENVP zavzema stališče, da bi bilo treba upoštevati sodbo Sodišča prve stopnje.

26. Zato je vprašljivo, ali je sedaj, ko zadeva čaka na obravnavo pred Sodiščem, primeren trenutek za spremembo določbe o razmerju med dostopom do dokumentov in varstvom osebnih podatkov. V tem primeru ne gre le za interpretacijo sedanje ubeseditve člena 4(1)(b) ⁽¹⁰⁾, temveč za bolj temeljna vprašanja, ki se nanašajo na razmerje med zadevnimi temeljnimi pravicami ⁽¹¹⁾. V teh okoliščinah bi bilo boljše počakati s sprejetjem uredbe, dokler Sodišče o zadevi ne razsodi.

Sprememba ne odraža sodbe Sodišče prve stopnje

27. Razlog, da se počaka na sodbo Sodišča, je tudi v vsebini predlagane določbe. Komisija v obrazložitvenem memorandumu trdi, da je namen predlaganih sprememb tudi upoštevanje sodbe Sodišča prve stopnje v zadevi Bavarian Lager. Vendar pa sprememba *ne* odraža stališča Sodišča prve stopnje.

28. ENVP zlasti opozarja, da je v predlogu Komisije črtan vsakršen sklic na ogrožitev „zasebnosti in integritete“ posameznika kot potreben prag za utemeljitev zavrnitve dostopa do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke. S tem predlog Komisije močno spreminja razmerje, ki ga je zakonodajalec dosegel, kot ga je razložilo Sodišče prve stopnje. S predlogom se poudarek na dostopu do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke, premika z Uredbe (ES) št. 1049/2001 na Uredbo (ES) št. 45/2001.

29. Pomembno je, da predlagane spremembe – vsaj dokler velja sodba Sodišča prve stopnje za sklicno točko na tem občutljivem področju – dejansko upoštevajo to sodbo in se od

nje bistveno ne oddaljujejo. Sodba Sodišča prve stopnje ne samo da vsebuje interpretacijo nekaterih zadevnih določb tako Uredbe (ES) št. 1049/2001 kot Uredbe (ES) št. 45/2001, ampak tudi zagotavlja pravo razmerje med pravicami, ki jih ščitita navedeni uredbi. ENVP poudarja, da je pomembno, da zakonodajalec ohrani to razmerje in po možnosti obenem pojasni zadevne določbe.

30. ENVP bo v naslednjih odstavkih tega mnenja nadalje pojasnil, zakaj v nasprotju s stališčem Komisije predlagani člen 4(5) ne odraža sodne prakse Sodišča.

Drugi stavek člena 4(5) ne izpolnjuje potrebe po pravem razmerju

31. V drugem stavku člena 4(5) je navedeno: „*Drugi osebni podatki se razkrijejo v skladu s pogoji o zakoniti obdelavi takih podatkov, določenimi v zakonodaji ES o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov*“.

32. Ta določba pomeni, da organ, ki odloča o zahtevi po dostopu javnosti, svoje odločitve ne sme sprejeti na osnovi Uredbe (ES) št. 1049/2001, temveč na osnovi Uredbe (ES) št. 45/2001. Ta določba torej vsebuje t. i. „teorijo sklicevanja“ ⁽¹²⁾, kakor jo je zagovarjala Komisija pred Sodiščem prve stopnje v zadevi Bavarian Lager.

33. To teorijo je navedeno sodišče zavrnilo na osnovi sedanje ubeseditve člena 4(1)(b) Uredbe (ES) št. 1049/2001. Sodišče je zavrnitev utemeljilo na osnovi naslednje ubeseditve: razkritje se lahko zvrne le, če bi bila s tem ogrožena zasebnost ali integriteta osebe. Vendar ta utemeljitev Sodišča ni le interpretacija besedila, ampak odraža izid iskanja pravega razmerja med dvema zadevnima temeljnima pravicama: dostopom javnosti in varstvom podatkov.

34. Potreba po pravem razmerju med tema temeljnima pravicama – ali „uravnotežen pristop“, kot ga običajno poimenujejo – je bila poudarjena tudi v številnih dokumentih, ki

⁽¹⁰⁾ Jasno je, da ima zakonodajalec pravico spremeniti besedilo zakonodajnega instrumenta. Tega ne spremeni dejstvo, da je interpretacija besedila predmet spora pred Sodiščem.

⁽¹¹⁾ V zvezi s tem razmerjem glej spodnje točke 31–37.

⁽¹²⁾ Ker prenaša preizkus z Uredbe (ES) št. 1049/2001 na Uredbo (ES) št. 45/2001.

obravnavajo trčenje teh dveh pravic. Primer tega sta denimo Mnenje št. 5/2001 Delovne skupine iz člena 29⁽¹³⁾ in dokument ENVP o stanju v ozadju. Podoben pristop je izbran tudi v osnutku Konvencije Sveta Evrope o dostopu do uradnih dokumentov, ki določa, da pogodbenice lahko omejijo pravico dostopa do uradnih dokumentov, da bi med drugim obvarovali „zasebnost in druge zakonite zasebne interese“⁽¹⁴⁾.

35. Po eni strani je treba spoštovati pravico do dostopa javnosti, kar v vsakem primeru pomeni, da:

— je treba namen Uredbe (ES) št. 1049/2001 spoštovati. Uredba bi morala zagotoviti največji možni učinek pravici do dostopa javnosti⁽¹⁵⁾. To načeloma pomeni, da bi morali biti vsi dokumenti institucij dostopni javnosti⁽¹⁶⁾. Posledično se morajo izjeme glede te pravice razlagati in uporabljati restriktivno, da se ne bi otežila uporaba splošnega načela v tej uredbi⁽¹⁷⁾.

— glede na naravo pravice dostopa javnosti prosilec ni dolžan navesti razlogov za prošnjo in mu torej ni treba dokazati kakršnega koli interesa za dostop do zahtevanih dokumentov⁽¹⁸⁾.

36. Po drugi strani je treba spoštovati pravico do varstva podatkov:

— Varstvo osebnih podatkov je določeno v sistemu kontrol in razmerij, ki ne prepoveduje obdelave osebnih podatkov, temveč obdelavo podvrže zaščitnim ukrepom in zagotovitvom. Obdelava osebnih podatkov je dovoljena, če posameznik, na katerega se osebni podatki nanašajo, nedvoumno da svojo privolitev ali če je obdelava potrebna zaradi drugih javnih in zasebnih interesov (člen 5 Uredbe (ES) št. 45/2001).

⁽¹³⁾ Mnenje št. 5/2001 o posebnem poročilu Evropskega varuha človekovih pravic za Evropski parlament na osnovi osnutka priporočila Evropske komisije v Pritožbi 713/98/IJH, 17. maja 2001, WP 44, dostopno na spletni strani Delovne skupine.

⁽¹⁴⁾ Člen 3(f) osnutka konvencije, ki se v Svetu Evrope trenutno dokončno oblikuje. Najnovejši osnutek je na voljo na naslednji povezavi: <http://assembly.coe.int/Main.asp?link=/Documents/WorkingDocs/Doc08/EDOC11631.htm>

⁽¹⁵⁾ Člen 1 in uvodna izjava 4 uredbe; uvodna izjava 4 bo po spremembi uredbe v skladu s predlogom preštevljena v uvodno izjavo 6.

⁽¹⁶⁾ Uvodna izjava 11 uredbe; uvodna izjava 11 bo po spremembi uredbe v skladu s predlogom preštevljena v uvodno izjavo 17.

⁽¹⁷⁾ Odstavek 94 sodbe Sodišča prve stopnje v zadevi Bavarian Lager ter tam navedena sodna praksa.

⁽¹⁸⁾ Odstavek 107 sodbe Sodišča prve stopnje v zadevi Bavarian Lager, podrobneje razložen spodaj v točki 40.

— Določbe Uredbe (ES) št. 45/2001 je treba nujno interpretirati v luči temeljnih pravic, zlasti pravice do zasebnosti⁽¹⁹⁾.

— Obdelava osebnih podatkov mora biti torej v skladu z načelom sorazmernosti in ne sme dejansko in izrecno izpodbijati zakonitega interesa posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo.

37. Takšnega razmerja ni mogoče zagotoviti le s sklicem na Uredbo (ES) št. 45/2001, ki „zagotavlja varstvo svoboščin in temeljnih pravic fizičnih oseb, zlasti njihovo zasebnost pri obdelavi osebnih podatkov“⁽²⁰⁾. Ta rešitev morda spoštuje pravico do varstva podatkov, vendar ne spoštuje pravice do dostopa javnosti.

Drugi stavek člena 4(5) ne nudi izvedljive rešitve

38. Uredba (ES) št. 45/2001 ne ponuja jasnega odgovora, kdaj mora institucija ali organ Skupnosti odločiti o zahtevi za dostop javnosti. Na kratko⁽²¹⁾, člen 5 uredbe dovoljuje obdelavo osebnih podatkov, če je ta „potrebna za opravljanje nalog, ki se izvajajo v javnem interesu“ ali „zaradi skladnosti s pravno zavezo, ki ji je zavezan upravljavec“. Drugače povedano, zakonitosti obdelave ne določa sam interes po varstvu podatkov, temveč potreba po obdelavi zaradi drugega interesa (bodisi določen v obliki pravne obveznosti ali ne). Iz tega lahko sklepamo, da bi glede na to, da potrebe ne določa sam člen 5 Uredbe (ES) št. 45/2001 (ali katera koli druga določba te uredbe), moral ustrezno usmeritev zagotoviti zakon, ki je bil oblikovan za varstvo drugih interesov – v tem primeru, pravice dostopa do dokumentov.

39. Vendar pa je treba v skladu s predlogom vse zahteve po dostopu do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke – razen če se uporablja posebna določba prvega stavka člena 4(5) –, oceniti na podlagi sklica na Uredbo (ES) št. 45/2001. Takšen sklic ne bi zagotovil ustreznih smernic pri iskanju ravnovesja med interesi. To bi privedlo do neželenega izida (položaja, v katerem ni mogoče najti dobre rešitve).

⁽¹⁹⁾ Glej v tej povezavi zlasti sodbo Sodišča v zadevi Österreichischer Rundfunk.

⁽²⁰⁾ Odstavek 98 sodbe.

⁽²¹⁾ Glej dokument ENVP o stanju v ozadju za podrobnejšo razlago člena 5.

40. Končno je treba opozoriti, da sklic na Uredbo (ES) št. 45/2001 ne rešuje neskladnosti med pravico do dostopa javnosti in obveznostjo, da se dokaže potreba po prenosu osebnih podatkov, kakor je določeno v členu 8(b) Uredbe (ES) št. 45/2001. Kot je navedlo Sodišče prve stopnje v zadevi Bavarian Lager: „Če bi moral namreč prosilec dokazati potrebo po prenosu kot dodaten pogoj, zahtevan v uredbi št. 45/2001, bi bila ta zahteva v nasprotju s ciljem Uredbe (ES) št. 1049/2001, ki je čim širši dostop javnosti do dokumentov, s katerimi razpolagajo institucije“⁽²²⁾.
- Področje uporabe prvega stavka člena 4(5) je preveč omejeno*
41. Prvi stavek člena 4(5) predloga se glasi: „Imena, nazivi in funkcije nosilcev javne funkcije, javnih uslužbencev in zastopnikov interesnih skupin v zvezi z njihovimi poklicnimi dejavnostmi se razkrijejo, razen če bi to v posebnih okoliščinah negativno vplivalo na zadevno osebo“. Določa posebno pravilo za določeno vrsto podatkov, ki se nanašajo na posebno skupino ljudi.
42. Kot prvo predhodno opombo ENVP navaja, da prvi stavek člena 4(5) nedvomno spoštuje pravico do dostopa javnosti. V primerih, ki ji obravnava navedeni stavek, bi se načeloma omogočil dostop javnosti do dokumentov. ENVP meni, da določba spoštuje tudi pravico do varstva podatkov. Zajema primer, s katerim se je soočilo Sodišče prve stopnje v zadevi Bavarian Lager, in primerljive primere. Sodišče prve stopnje navaja: v teh primerih razkritje imen ne privede do posega v zasebno življenje posameznikov, te osebe pa tudi ne bi imele razlogov, da bi menile, da so bile zaupno obravnavane⁽²³⁾.
43. Kot druga predhodna pripomba se lahko navede, da je določba načeloma dobro opredeljena in izpolnjuje pogoj pravne varnosti. Določba opredeljuje različne funkcije, ki jih osebe opravljajo, in omejuje osebne podatke, ki se lahko razkrijejo. Ne glede na vprašanje, ali so navedene omejitve ustrezne, so te nedvomno jasno opredeljene. Skladne so tudi z Uredbo (ES) št. 45/2001: razkritje podatkov pomeni zakonito obdelavo – ker temelji na pravni obveznosti iz člena 4(5) –, namen pa je omejen, in sicer odobritev dostopa javnosti.
44. V zvezi z omejitvami področja uporabe načela *ratione personae* je treba razkriti nekatere podatke o nosilcih javnih funkcij, javnih uslužbencih in zastopnikih interesnih skupin. Zdi se, da je cilj določbe zgolj urediti posledice sodbe Sodišča prve stopnje v zadevi Bavarian Lager. Postavlja se vprašanje, zakaj določba ne obravnava širše kategorije posameznikov, na katere se osebni podatki nanašajo, v povezavi z njihovimi poklicnimi dejavnostmi. Argumenti, ki podpirajo predpostavko, da bi bilo treba v zvezi s tem osebne podatke običajno razkriti, so na primer utemeljeni tudi v zvezi z:
- zaposlenimi v zasebnem sektorju ali samozaposlenimi osebami, ki niso *zastopnikih interesnih skupin*, razen če obstaja razlog za domnevo, da bi razkritje na to osebo negativno vplivalo,
  - akademskimi raziskovalci, ki predstavljajo rezultate svojih raziskav,
  - strokovnjaki, ki predstavljajo svoje strokovno področje v javnem procesu,
  - učitelji in profesorji pri izvajanju njihovih funkcij poučevanja in predavanja.
45. Ti primeri kažejo na to, da bi bilo koristno najti širšo določbo, ki zajema podatke o različnih kategorijah oseb pri opravljanju poklicne dejavnosti.
46. Druga omejitev – *ratione materiae* – v prvem stavku člena 4(5) predloga se nanaša na podatkovne elemente. Razkrijejo se le imena, nazivi in funkcije. Sem ne sodijo podatki, ki razkrivajo elemente zasebnega položaja zadevne osebe, tudi če ti podatki niso občutljivi podatki v smislu člena 10 Uredbe (ES) št. 45/2001. Pomisli se lahko na domači naslov, telefonsko številko in e-poštni naslov ali druge podatke, kot so podatki o plači in stroških, ki se nanašajo na visoke uradnike ali politike.
47. Vendar pa prav tako ne vsebuje podatkovnih elementov, ki so v čemerkoli povezani z zasebnim položajem zadevne osebe, kot je njen službeni naslov (fizični in e-poštni), ter splošnejše informacije, ki se nanašajo na funkcijo zadevne osebe.

⁽²²⁾ Odstavek 107 sodbe Sodišča prva stopnje. Pomni: člen 8 Uredbe (ES) št. 45/2001 uvaja tudi druge obveznosti, vendar te ne predstavljajo težav v sedanjem kontekstu.

⁽²³⁾ Glej zlasti odstavke 131, 132 in 137 sodbe.

48. Bistveno večji problem s pristopom predloga je, da so imena redkokdaj vključena v dokument sam. Ime je običajno povezano z drugimi podatki, ki se nanašajo na osebo. V zadevi Bavarian Lager je na primer šlo za dostop do zapisnika sestanka. Lahko si predstavljamo, da zapisnik ne vsebuje le imen na sestanku navzočih posameznikov, temveč tudi njihove prispevke k razpravi med sestankom. Te prispevke bi lahko včasih celo opredelili kot občutljive podatke, kakor so opredeljeni v členu 10 Uredbe (ES) št. 45/2001, na primer, če se izrazi politično mnenje. Torej ni povsem jasno, ali bi lahko določene podatke obravnavali ločeno.

IV. ALTERNATIVNA REŠITEV

Potreba po jasni usmeritvi s strani zakonodajalca

49. Uredba (ES) št. 1049/2001 bi morala sama zagotoviti usmeritev institucijam in organom, ki se ukvarjajo z zahtevami po dostopu javnosti do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke, pri tem pa upoštevati pravo razmerje med dvema zadevnima temeljnima pravicama.

50. Po mnenju ENVP je potrebna nadaljnja razprava o tem, kako to usmeritev prenesti v točno določeno zakonsko določbo. Pretekle izkušnje so pokazale, da gre za vprašanje, ki zahteva zahteven in temeljni razmislek. Oblikovati bi ga bilo treba čim bolj previdno in ob sodelovanju različnih zainteresiranih strani.

Alternativna rešitev

51. ENVP kot prispevek k razpravi predlaga naslednjo določbo za dostop javnosti do osebnih podatkov:

1. Osebni podatki se ne razkrijejo, če bi takšno razkritje ogrozilo zasebnost ali integriteto zadevne osebe. Do takšne grožnje ne pride:

(a) če se podatki nanašajo le na poklicne dejavnosti zadevne osebe, razen če obstaja razlog za domnevo – odvisno od posebnih okoliščin –, da bi razkritje negativno vplivalo na to osebo;

(b) če se podatki nanašajo le na javno osebo, razen če obstaja razlog za domnevo – odvisno od posebnih okoliščin –, da bi razkritje negativno vplivalo na to osebo ali njene sorodnike;

(c) če so bili podatki že objavljeni s privolitvijo zadevne osebe.

2. Osebni podatki se kljub temu razkrijejo, če prevlada javni interes za razkritje. V teh primerih institucija ali organ javni interes točno opredeli. Navede razloge, zakaj v določenem primeru prevlada javni interes nad interesi zadevne osebe.

3. Če institucija ali organ zavrne dostop do dokumenta na osnovi odstavka 1, preuči, ali je mogoče dovoliti delni dostop do dokumenta.

52. To določbo lahko pojasnimo tako, kakor je opisano v nadaljevanju.

53. Prvi del odstavka 1 vsebuje temeljno pravilo in odraža potrebo po pravem razmerju med zadevnimi temeljnimi pravicami. Izjema k pravici dostopa javnosti se uporablja le, če bi razkritje ogrozilo zasebnost ali integriteto zadevne osebe. Določba se nanaša na zasebnost (spoštovanje zasebnega in družinskega življenja, kakor je to opredeljeno v členu 7 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije in člena 8 EKČP) in ne na varstvo podatkov (kakor je to opredeljeno v členu 8 Listine).

54. Vendar pa se popolnoma upošteva pravica varstva osebnih podatkov, kakor je določena v sistemu kontrol in razmerij za varstvo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki; glej tudi točko 36 zgoraj. Določba določa pravno obveznost za razkritje osebnih podatkov, kakor je predvideno v členu 5(b) Uredbe (ES) št. 45/2001.

55. Opozoriti je treba, da Uredba (ES) št. 45/2001 ne prepoveduje obdelave osebnih podatkov, kolikor ta temelji na pravni osnovi za obdelavo v skladu s členom 5(b) Uredbe (ES) št. 45/2001. Uporabo takšne pravne osnove je treba v posebnih primerih preučiti v luči člena 8 EKČP in sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice. V tem kontekstu bi se bilo treba sklicevati na sodbo Sodišča v zadevi *Österreichischer Rundfunk* ⁽²⁴⁾. Vnos besedila „ogrozilo zasebnost ali integriteto zadevne osebe“ v odstavku 1 določbe določa, da se točno s tem preizkusom ugotovi, ali se omogoči dostop javnosti do osebnih podatkov.

⁽²⁴⁾ Sodba Sodišča z dne 20. maja 2003, Rechnungshof (C-465/00) proti Österreichischer Rundfunk in drugi in Christa Neukomm (C-138/01) in Joseph Lauer mann (C-139/01) proti Österreichischer Rundfunk. Združene zadeve C-465/00, C-138/01 in C-139/01, ZOdl 2003 str. I-4989.

56. Izraz integriteta je bil vključen tudi sedanje besedilo člena 4(1)(b) in se nanaša na fizično integriteto osebe. Ima lahko dodano vrednost na primer v primerih, ko bi razkritje osebnih podatkov lahko ogrozilo fizično integriteto osebe brez neposredne zveze z zasebnostjo te osebe.
57. Namen drugega dela odstavka 1 predlagane določbe je zagotoviti smernice instituciji ali organu, ki odloča v zvezi z zahtevo po dostopu javnosti. Razlikuje med tremi primeri, v katerih razkritje osebnih podatkov običajno ne bo ogrozilo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.
- Prvi primer ureja prvi stavek člena 4(5) predloga Komisije. Glede na kritične pripombe ENVP na sedanje besedilo je oblikovan veliko širše in bolj funkcionalno. Določba določa, da tudi v tem primeru morda obstaja razlog za sklepanje, da bi razkritje negativno vplivalo na to osebo. V tem primeru mora institucija ali organ Skupnosti preučiti, ali je verjetno, da bo prišlo do tega učinka. Drugače povedano: predpostavlja se dostop. Besedna zveza „razlog za domnevo“ (itd.) je vzeta iz člena 8(b) Uredbe (ES) št. 45/2001.
- Drugi primer določa, da je v primeru podatkov o javnih osebah dovoljen še širši dostop. Sem lahko prištejemo politike in druge osebe, katerih funkcije oziroma vedenje običajno upravičujejo širši dostop javnosti na osnovi pravice javnosti do seznanitve. Tukaj spet velja omejitev, da se v posameznih primerih sklepi lahko razlikujejo. V tem primeru je treba upoštevati tudi morebiten negativen vpliv na sorodnike.
- Tretji primer se nanaša na podatke, ki so že javni s privolitvijo posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo. Lahko si predstavljamo, da se osebni podatki v tem primeru objavijo na spletni strani ali blogu.
58. Odstavek 2 priznava dejstvo, da lahko prevlada javni interes za dostop javnosti. Nekateri podatki so nujni, da si javnost lahko oblikuje argumentirano mnenje o zakonodajnem procesu ali delovanju evropskih institucij bolj na splošno. Pri tem lahko pomislimo na (finančne) odnose med institucijami in nekaterimi skupinami lobistov. Ta odstavek vsebuje izjemo k izjemi, zato so vključeni dodatni zaščitni ukrepi. Institucija ali organ morata za vsak posamezen primer točno določiti uporabo določbe.
59. Odstavek 3 zavezuje institucijo ali organ, da razmisli o delnem dostopu – na primer z izbrisom imen iz dokumentov – kot dodatnem instrumentu za zagotovitev pravega razmerja med zadevnimi temeljnimi pravicami, ki naj bi se uporabil le, če obstaja razlog za zavrnitev.
60. ENVP na koncu poudarja, da bi se s to rešitvijo izognili „položaju, v katerem ni mogoče najti dobre rešitve“, kakor je omenjeno zgoraj v točki 39.
- V. ALI BI BILO TREBA UREDBO (ES) št. 45/2001 SPREMENITI?**
61. Iz sodbe Sodišča prve stopnje v zadevi Bavarian Lager je mogoče sklepati, da je potreba po pojasnitvi razmerja med dostopom javnosti in varstvom podatkov nujna tudi zaradi različnih interpretacij člena 8(b) Uredbe (ES) št. 45/2001, ki so v tem kontekstu mogoče. Pojasniti je treba tudi nejasnosti, ki se – med drugim v zadevi Bavarian Lager pred Sodiščem prve stopnje – nanašajo na pomen besed „dokaže potrebo po prenosu podatkov“ v kontekstu dostopa javnosti. Če to določbo razumemo dobesedno, bi to pomenilo, da bi moral prosilec za dokument v okviru Uredbe (ES) št. 1049/2001 navesti prepričljiv razlog za dostop do dokumenta, kar bi bilo v nasprotju z enim izmed ciljev uredbe o dostopu javnosti, in sicer z najbolj širokim dostopom do dokumentov, ki jih hranijo institucije ⁽²⁵⁾. Da bi odpravilo to težavo, se je Sodišče prve stopnje odločilo, da proslcu ni treba dokazati nujnosti razkritja, ko se prenašajo osebni podatki z namenom uresničitve pravice dostopa javnosti do dokumentov. Obenem je navedlo, da prenos podatkov ne sodi v izjemo iz člena 4(1)(b) in ne more prejudicirati legitimnih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki ⁽²⁶⁾.
62. Ta rešitev je bila potrebna, da bi uredbi uskladili na zadovoljiv način, Komisija pa jo izpodbija s svojo pritožbo pred Sodiščem. Komisija navaja, da „nobena določba iz Uredbe

⁽²⁵⁾ Glej odstavek 107 sodbe Sodišča prve stopnje.

⁽²⁶⁾ Odstavka 107 in 108 sodbe Sodišča prve stopnje.

(ES) št. 45/2001 ali iz Uredbe (ES) št. 1049/2001 ne zahteva oziroma ne dovoljuje, da bi se ta določba umaknila zato, da bi imelo pravilo iz Uredbe (ES) št. 1049/2001 učinek“⁽²⁷⁾.

63. V skladu z ENVP bi se ta trenja najboljše razrešila z vnosom uvodne izjave v spremenjeno Uredbo (ES) št. 1049/2001, s čimer bi se kodificirala odločba Sodišča prve stopnje. Takšna uvodna izjava bi se lahko glasila: „Če se prenašajo osebni podatki z namenom uresničitve pravice dostopa do dokumentov, prosilcu ni treba dokazati nujnosti razkritja za namene člena 8(b) Uredbe (ES) št. 45/2001“.

VI. PRAVICA DOSTOPA DO DOKUMENTOV IN PRAVICA DOSTOPA DO LASTNIH OSEBNIH PODATKOV

64. Pravico do dostopa do dokumentov, kakor je določena v Uredbi (ES) št. 1049/2001, je treba razlikovati od člena 13 Uredbe (ES) št. 45/2001. Pravica do dostopa, kakor je določena v Uredbi (ES) št. 1049/2001, dovoljuje splošno pravico do dostopa vsem, kadar gre za dokumente, da bi zagotovili preglednost javnih organov. Člen 13 Uredbe (ES) št. 45/2001 je bolj omejen glede upravičencev do pravice dostopa, saj to pravico podeljuje le zadevni osebi za informacije, ki se nanjo nanašajo, zlasti z namenom, da se posameznikom, na katere se osebni podatki nanašajo, omogoči nadzor nad informacijami, ki se nanje nanašajo. Pravica dostopa iz člena 13 Uredbe (ES) št. 45/2001 je poleg tega navedena v členu 8(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

65. Na osnovi tega ENVP meni, da bi Uredba (ES) št. 45/2001 morala pojasniti, da obstoj pravice dostopa do dokumentov ne posega v pravico dostopa do lastnih osebnih podatkov v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001.

66. ENVP poleg tega zakonodajalcu priporoča, naj razmisli o tem, da bi v spremenjeno uredbo vnesel dostop po uradni dolžnosti do lastnih osebnih podatkov posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo. Res je, da se ljudje v praksi ne zavedajo obstoja pravice dostopa do svojih osebnih podatkov, kakor je navedeno v členu 13 Uredbe (ES) št. 45/2001, in zato prosijo za dostop v luči Uredbe (ES) št. 1049/2001. Dostop do dokumenta se lahko zavrne, če se uporabi ena izmed izjem iz Uredbe (ES) št. 1049/2001 ali če velja, da zahteva po posebnem

dostopu ne sodi v področje uporabe te uredbe. V takšnem primeru, ko institucija ali organ pozna obseg takšne prošnje za dostop (tj. dostop do pobudnikovih osebnih podatkov), bi morala institucija zagotoviti dostop do pobudnikovih osebnih podatkov po uradni dolžnosti.

67. Oba vidika bi se lahko pojasnila z uvedbo posebnih izjav v uvodne izjave k spremenjeni Uredbi (ES) št. 1049/2001, po možnosti v povezavi z uvodno izjavo 11 obstoječe uredbe. V prvi uvodni izjavi (ali delu uvodne izjave) bi bilo lahko navedeno, da pravica dostopa do javnih dokumentov ne posega v pravico dostopa do osebnih podatkov v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001. Druga uvodna izjava (ali del uvodne izjave) bi lahko vseboval pojem dostopa prosilca do njegovih osebnih podatkov po uradni dolžnosti. Ko oseba zahteva dostop do podatkov, ki se nanjo nanašajo, bi morala institucija na lastno pobudo preučiti, ali je ta oseba upravičena do dostopa v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001.

VII NADALJNJA UPORABA OSEBNIH PODATKOV IZ JAVNIH DOKUMENTOV

68. Še eno vprašanje, o katerem bi bilo treba razmisliti in ga morebiti razjasniti v predlogu Komisije, je nadaljnja uporaba osebnih podatkov iz javnih dokumentov. Drži, da se pri odobritvi dostopa do dokumentov lahko za uporabo osebnih podatkov iz teh dokumentov uporabljajo veljavni predpisi o varstvu osebnih podatkov in zlasti Uredba (ES) št. 45/2001 ter nacionalna zakonodaja, ki izvaja Direktivo 95/46/ES. Ponovna uporaba, razširjanje in nadaljnja obdelava navedenih osebnih podatkov s strani prosilca ali institucij, ki odobrijo dostop, ali tretjih strani, ki imajo dostop do dokumenta, bi morali biti opravljeni v okviru zakonodaje o varstvu podatkov, ki se uporablja.

69. Če se na primer seznam imen in kontaktnih podatkov javnih uradnikov razkrije na podlagi zahteve za dostop, se ta seznam ne sme uporabiti za usmeritev tržne kampanje zoper zadevne uradnike ali za oblikovanje njihovih profilov, razen če je to v skladu z zakonodajo o varstvu podatkov, ki se uporablja.

70. Zato je priporočljivo, da zakonodajalec uporabi to priložnost za poudarek tega razmerja. Ta pristop bi bil v skladu z izbiro zakonodajalca v Direktivi 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni

⁽²⁷⁾ Glej vlogo Komisije v zadevi C-28/08 P, omenjeni v opombi 7.

uporabi informacij javnega sektorja. Res je, da je v navedeni direktivi popolna skladnost z načeli zaščite osebnih podatkov v skladu z Direktivo 95/46/ES eden izmed izrecno navedenih pogojev za ponovno uporabo informacij javnega sektorja ⁽²⁸⁾.

71. S tega stališča ENVP predlaga uvedbo uvodne izjave, ki navaja, „da se pri odobritvi dostopa do dokumentov lahko za uporabo osebnih podatkov iz teh dokumentov uporabljajo veljavni predpisi o varstvu osebnih podatkov in zlasti nacionalna zakonodaja, ki izvaja Direktivo 95/46/ES“.

VIII. SKLEP

72. Pozornost ENVP je zlasti pritegnilo dejstvo, da predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije vsebuje določbo, ki ureja občutljivo razmerje med dostopom do dokumentov ter pravico do zasebnosti in pravico do varstva osebnih podatkov (predlagani člen 4(5)). S tem mnenjem je izražena določena mera podpore razlogom za zamenjavo sedanjega člena 4(1)(b) z novo določbo, vendar se ne podpira same določbe.

73. Ta določba se kritizira iz naslednjih razlogov:

1. ENVP ni prepričan, da je sedaj, ko Sodišče še obravnava pritožbo, ustrezen trenutek za spremembe. V tej pritožbi se obravnavajo temeljna vprašanja.
2. Predlog ne zagotavlja ustrezne rešitve. Vsebuje splošno pravilo (drugi stavek člena 4(5)), ki:
  - ne upošteva sodbe Sodišča prve stopnje v zadevi Bavarian Lager,
  - ne izpolnjuje potrebe po ustreznem razmerju med zadevnimi temeljnimi pravicami,
  - je neizvedljivo, ker se sklicuje na zakonodajo ES o varstvu podatkov, ki ne zagotavlja jasnega odgovora, kdaj je treba sprejeti odločitev o dostopu javnosti.
3. Vsebuje posebno pravilo (prvi stavek člena 4(5)), ki je načeloma dobro opredeljeno, vendar pa je njegovo področje uporabe preveč omejeno.

74. ENVP kot prispevek k razpravi predlaga naslednjo izjemo glede dostopa javnosti do osebnih podatkov:

1. Osebnih podatki se ne razkrijejo, če bi takšno razkritje ogrozilo zasebnost ali integriteto zadevne osebe. Do takšne grožnje ne pride:

(a) če se podatki nanašajo le na poklicne dejavnosti zadevne osebe, razen če obstaja razlog za domnevo – odvisno od posebnih okoliščin –, da bi razkritje negativno vplivalo na to osebo;

(b) če se podatki nanašajo le na javno osebo, razen če obstaja razlog za domnevo – odvisno od posebnih okoliščin –, da bi razkritje negativno vplivalo na to osebo ali njene sorodnike;

(c) če so bili podatki že objavljeni s privolitvijo zadevne osebe.

2. Osebnih podatki se kljub temu razkrijejo, če prevlada javni interes za razkritje. V teh primerih institucija ali organ javni interes točno opredeli. Navede razloge, zakaj v določenem primeru prevlada javni interes nad interesi zadevne osebe.

3. Če institucija ali organ zavrne dostop do dokumenta na osnovi odstavka 1, preuči, ali je mogoče dovoliti delni dostop do dokumenta.

75. V mnenju je opredeljenih več drugih točk, kjer so potrebne pojasnitve uredbe o dostopu javnosti, predvsem pa njenega razmerja do določb Uredbe (ES) št. 45/2001. Pojasnitve se lahko navedejo v obliki uvodnih izjav ali morebiti zakonodajnih določb o naslednjih temah:

(a) koncept dokumenta, tako da se zagotovi najširša možna uporaba uredbe o dostopu javnosti;

(b) interpretacija člena 8(b) Uredbe (ES) št. 45/2001 v okviru dostopa javnosti, tako da se zagotovi, da prosilcu za dostop javnosti ni treba dokazati potrebe po razkritju;

(c) razmerje med pravico dostopa javnosti do dokumentov ter pravico dostopa do lastnih osebnih podatkov v

⁽²⁸⁾ Glej uvodno izjavo 21 in člen 1(4) Direktive 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L 345, 31.12.2003, str. 90).

skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001, tako da se zagotovi, da pravica dostopa javnosti do dokumentov ne posega v pravico dostopa do lastnih osebnih podatkov;

- (d) obveznost institucije, da na lastno pobudo preuči, ali je ta oseba upravičena do dostopa v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001, ko oseba v okviru uredbe o dostopu javnosti zahteva dostop do podatkov, ki se nanjo nanašajo;
- (e) nadaljnja uporaba osebnih podatkov iz javnih dokumentov, da bi zagotovili, da se za to nadaljnjo uporabo

uporabljajo veljavni predpisi o varstvu osebnih podatkov.

V Bruslju, 30. junija 2008

Peter HUSTINX

Evropski nadzornik za varstvo podatkov
